

**ELENI
VOULGARI**
PRISONER OF THE YEAR

Hermannadómstólurinn í Larissa dömdu í november 1966 Eleni Voulgari í 10 ára fongsul, til hon 12 ár frammanund., meðan hon enn bert var 19 ára gomul, hevíð verið við til at hýsa einum svágri, sum var komin ólögliga inní Grikkaland. Ta ferðina slapp hon undan at verða handtíkin, bert tí hon av tilvild ikki var heimastódd, tá lögreglan kom og handtók 6 av húskinum. Svágurinn, sum hevíð luttið í borgarastríðnum í 1949 í kommunistiska partinum og síðani flýddi til Eystureuro-pa, varð dómur fyrri njósnin, hóast eingi prógv vóru fórd fyrri annað enn ólögliga innkomu í Grikkaland. Alt húskið vrad dómur fyrri at hava medvíkað, tí tey hövdu hyst honum og boð um at handtaka Eleni vóru givin. Húskið alt — og tólv ár seinni Eleni — vóru dóm eftir lóg nr. 375, sum varð sett í gildi í 1936 undir hermanna-diktaturinum undir Metaxas,

men ongantið seinni ásanad og sett í gildi. Altjóða lögfró-ingafelagið hevur fleiri ferðir sagt seg ikki at víðurkenna hesa lóg og at hon ikki er til annað enn at kúga politisku mótstö-una við.

Í januar 1966 víðtók grikska tingið eina lóg, sum gav amne-sty til teirra, ið dómdu eru eftir lóg 375. Öll vóru leysgivin utt-an 7. Millum teirra leysgivnu var drongur Eleni, Caralambos Golemas. Nú var ætlanin tann at tey ætlaðu sær at giftast. Men at fáa arbeiði gekst illa hjá Golemas, tí hann var fyrr-verandi politiskur fangi og í august sama ár varð so Eleni, sum nú var við barn, handtíkin og dómdu 10 ára fongsul eftir lóg nr. 375 og annars ongar aðrar ákerur enn tað, sum hent var tólv ár frammanundan í Averoff fongsulnum í Athen, har hon situr dómdu av, fekk hon í februar 1967 ein son, Drongurinn, sum hon nev-

di Miltiadis, var hjá henni í fonslinum, til hann í august -69 var tvey og eitt hált ára gam-al. Nú býr hann hjá mammu Eleni, hon er nú reiðiliga gom-ul kona og tey hava einki utt-anlendis frá at lita á og liva av. Golemas hvarv aftaná stats-kvettið 1967 og enn veit eingin hvat av honum er vordíð. Eleni hevur enn 7 ár eftir av dóm-inum og tá verður líti sonur hennara næstan 10 ára gam-lur. Omma hansara, sum pass-ar hann, verður tá meira enn áttati ára gomul.

Beint sum dómurinn var feld-ur, tók Amnesty sær av máli-num og hevur í mongum for-um vent sær til grikskar sendi-stovur kring í europeiskum höv-udsstøðum. Eisini vóru pengar sendir til hennara, stutt aftan á dómurinn var fallin, so hon gjordist í stand til at søkja um

gríð, sum eisini varð lovað henni. Dagurin fyrri leysgeving-ina varð settur til 26. april 1967, men 21. april kom hern-aðarkollveltingin og í staðin fyrri at verða leysgivin, varð hon sett í einasellu í tíggu mánaðar saman við nýfódda soninum.

Á ársfundinum hjá Amnesty International í Stockholmi í august 1968, varð Eleni Voul-gari kosin til ársins fanga og endurvald aftur í -69. Híartil hevur altið eydnast at fáa árs-ins fanga leysgivan, og hesin skikkur skuldi helst hildið fram. Amnesty International heitir á TYGUM um at hjálpa til við hesum og senda kort (porto 50 oyru) til grikska mi-nistarapresidentin. Fyrr hevur tað víst seg at roynast væl at ein streymur av kortum úttani frá kemur teimum í hend í

hettar hevur eisini givið úrslit í Grikkalandi. Kort fást við at venda sær til skrivstovu Amne-stys International.

Fyrr í november mánaða í 1969 varð Golemas handtíkin og settur á fangaoyvna Leros.

Tað var kanska av ávum Amnestys International og teirra trýst á griksku stjórnina og ta nøgvu umtalu í útend-sk-um avisum, at tað eydnaðist teimum Eleni og Golemas, at sleppa at giftast og soleiðis hitt ast fyrri fyrstu ferð síðani her-mannakvettið. Vigslan fór fram í fongsulskirkjuni í Averoff fongsulnum 18. februar 1970. Einastu, sum sluppu at verða til steðar vóru móður teirra, Eleni og Golemas og hin nú trý ára gamli Miltiadis, ið var forlöv-ari. Drongurinn er nú hjá skyld-fólki í Athen og tykist at liva væl.

Javnaðarflokkurin hevur altið verið heitur talsmað- ur fyrri føroyskum flaggi

Í Dagblaðnum leygardagin skrivur ein »Sørvingur« um flaggdagshaldið í Sørvági, sum hann hevur fingið ilt av, mest tí at D. Danielsen, sum hann sigur vera ramasta sambands-mann í Føroyum, henda dag hevíð drigið merkið á stong.

Eisini hevur hann fingið ilt í búkin tí at flaggroðan var hild-in av einum landsstýrismanni

fyrri Suðuroyanna at hava so gott ferðasamband við Havnina sum yvirhøvur gjørligt.

Fyrr alt tað, so er Suður-oyggin ikki tann oyggj, sum lótingsmenn gera sær størvsge-ómak av, heldur tvørtur imóti. Er tað t. d. okkurt arbeisskap-andi, sum talan er um at hjálpa á gongd, so reagera ting-menn so negativir, og hetta at Suðuroyggin motir illvilja mill-um tingmenn (teir borgarligu), er ikki nøkur torfør gáta at loysa.

Suðuroyggin er tann reyða oyggin, og tað býðir sjálvsagt borgarligu klikkuni hart imóti. Men tann illvilji, sum borgar-liga liðið á tingi hevur hug at útínna, fyrri at fáa politiska vend í á Suðuroynni, er til fá-nýtis, tí sosialistiska hugsjónin hevur fest slíka röt í fólkinum í oynni, og gerst uppaftur sterk-ari fyrri hvørja illgerð, ið borg-arliga fylkingin fremur móti fólkinum á Suðuroynni.

Nú verður aftur brynja seg út til politiska glíming, og allir flokkar vilja sjálvandi fylkjust fyrri at týna sosialismuna, men hetta hevur verið og kemur at verða eitt nyttuleyst stríð.

Tað er ein royndur lutur, at alla staðni har sosialistiska hug-sjónin fær fótafesti letur hon seg aldri kveistra burt aftur — og altið av góðum grundum.

HETTA ER VERT AT
LEGGJA SÆR Í GEYMA.

Suðringur.

og skrivur hesin »Sørvingur«: »Hetta var av mongum sera illa umhildið, tí J. Lindenskov umboðar ein »sambandsflokk«, ið allar sínar dagar hevur and-ðvøt imóti flagginum.

Tað er spell, at tað enn skal vera so, at fólk eru so lítið vit-andi sum hesin »Sørvingur«, tí eingin politiskur flokkur í Fø-royum hevur tikið so dyggiliga undir við einum máli, sum Javnaðarflokkurin hevur gjørt í flaggmálinum, uttan tó at brúka hetta sum eitt ósngar-og klandursmál.

Fara vit at leita eftir í Ting-tiðindum, so finna vit, at Javnaðarflokkurin longu í 1931 reisir mál á tingi um flagg okk-ara. Vit kunnu lata Tingtiðindi ni siga frá:

**Havnar
Sjónleikarfelag**

Tlf. 1131

LETT VÆRLIGT SKEMT

»Ein leikur«

og nýggj farsa eftir
DARIO FO:

**Heldur ein tjóv í húsi-
num enn kuril á tráðin**

FYRSTA SÝNING:

8.5. Friggjakkvöldið kl. 20
Leygarkvöldið eingin sýning.
10.5. Sunnukvöldið kl. 19

Bilettsolan byrjar Kristi Him-m-alferðardag kl. 18—20; annars tveir timar undan hvørji sýn-ing.

Undertegnede mindretal (P. M. Dam) tillader sig herved at udtale, at man anser det for naturligt, at man anerkender det færøse flag som folkeflag for Færøerne, der af alle par-tier herhjemme såvel som i Danmark er anerkendt som et særligt folk med sit eget sprog og nationlae særpræg.

Forslag:

- 1) Som et særligt Folk har Færingerne Ret til eget Folkeflag.
- 2) Det færøse Folkeflag er hvidt med dobbeltfarvet Kors. Korset er rødt i Midten med blåa Rande. Det røde udgør 1/8 af Flagets Højde. De blå Rande udgør Halvdelen af det røde Kors Bredde. De hvide Felter nærmest Stangen er kvadratiske, de ydre Felter har den dobbelte Længde af de kvadratiske Felter nærmest Stangen. Flagets Længde og Bredde forholder sig som 8:11.
- 3) Regeringen anmodes at udvirke, at der ved kongelig Resolution bliver givet Færingerne Tilladelse til at benytte det færøse Folkeflag.

**Í LÖGTINGINUM HOYRIR
EIN SO MANGT**

Eg eri ikki dagligur gestur í lögtinginum, tí eg eri ikki búg-andi í Havn; men onkuntið kann ein gera eitt rend til Havnar, og so eisini við mær. Eg havi verið nakrar dagar í Havn, og sum so mangur ann-ar, sum hevur áhuga fyrri sam-felagsins víðurskiftum, stakk eg ein dagin inn á gólvíð í lög-tinginum og sessaðist á áhoyr-araplássinum.

At ein sum kemur til Havnar finnur uppá at vitja inn á ting-húsið, tá tað er saman, er einki undarligt, tí har kann ein koma at uppliva okkurt — kanska okkurt ein ikki hevíð droymt um — so eisini við mær. Henda sama dag, eg steðgaði eina lotu í tinghúsinum, var til víðgerðar mál framlagt av fólkaflökk-inum og tjóðveldisflökkinum um bygging av skipi at rokja ferðamannasiglingina til Klaks-víkar og bygdarnar har norðuri.

Alt gott um hetta at siga. Men tað sum mest undraði meg í hesum máli var, at tá Finn-bogi tók orðið, skilti eg tað ikki óorvís enn at Finn-bogi ikki helt tað vera nóg mikið við at byggja skip til ferðamanna-sigling millum Havnina og Klaksvík, men víldi eisini sam-stundis mestsum hava SMY-RIL tiknan úr siglingini til Suðuroyanna, fyrri at sigla til Klaksvíkar.

Eg sum suðringur kann ikki nokta fyrri, at eg gjordist bilsin, tá eg hoyrði Finn-boga, tí sum lótingsmaður, má hann vera vitandi um, at SMYRIL varð bygdur at rokja ferðamanna-siglingina til Suðuroyar, tí tað er sum øll vita, slík vanda-sigling, ið ikki kann rokjast av einum og hvørjum skipi, ið væl er brúkiligt at rokja siglingina norðanfjórðs. — Men eg rokni við — ella ið hvussu er — uggi meg við, at Finn-bogi ikki kann hava meint tað soleiðis, sum hann segði tað. Tí sjálvt um SMYRIL ikki siglur fullferm-dur hvønn túr úr Suðri, so er tað av allra størsta týðningi